

Czesław Lejewski

Autobiografia

Filozofia Nauki 1/1, 9-10

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Czesław Lejewski

Autobiografia

Urodziłem się 20 kwietnia 1913 r. w Mińsku Litewskim. W 1920 r. rodzice moi przenieśli się z Mińska do Lublina. Od 1924 r. uczęszczałem do Państwowego Gimnazjum im. Stanisława Staszica w Lublinie. W 1931 r. ukończyłem gimnazjum i uzyskałem świadectwo dojrzałości. Po ukończeniu gimnazjum zapisałem się na Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Warszawskiego i rozpocząłem studia w zakresie filologii klasycznej. W styczniu 1936 r. zdałem egzamin końcowy i otrzymałem dyplom magistra filozofii w zakresie filologii klasycznej. W r. 1936/1937 odbyłem roczną służbę wojskową. W październiku 1937 r. rozpocząłem pracę nad rozprawą doktorską, a w czerwcu 1939 r. zdałem egzamin doktorski, który został zatwierdzony przez Radę Wydziału Humanistycznego. Promocja nie odbyła się z powodu wybuchu wojny.

Studia filologiczne odbyłem pod kierunkiem Profesora Adama Krokiewicza, który był recenzentem obu moich prac dyplomowych, pracy magisterskiej pt. „O tak zwanych tropach Sceptyków” i pracy doktorskiej pt. „De Aenesidemi studiis logicis”. W latach 1937-1939 studiowałem ponadto logikę u Profesorów Stanisława Leśniewskiego i Jana Łukasiewicza.

Od października 1939 r. do sierpnia 1942 r. byłem w Rosji, zrazu jako jeńiec wojenny, a potem, od sierpnia 1941 r., jako żołnierz Wojska Polskiego w ZSSR. W sierpniu 1942 r. jednostki Wojska Polskiego zostały ewakuowane z Rosji na Środkowy Wschód. W kilka miesięcy później zostałem przeniesiony służbowo do Wielkiej Brytanii. W lipcu 1948 r. zostałem zdemobilizowany.

Od lipca 1948 r. do października 1953 r. byłem nauczycielem języka angielskiego w szkołach Komitetu dla Spraw Oświaty Polaków w Wielkiej Brytanii. W 1952 r. zapisałem się jako student do London School of Economics z zamiarem zrobienia doktoratu brytyjskiego pod kierownictwem Profesora Karla Poppera. W grudniu 1954 r.

przedstawiłem pracę doktorską pt. „*Studies in the Logic of Propositions*” i w lutym 1955 r. Uniwersytet Londyński nadał mi stopień doktora filozofii (Ph.D., *Logic and Scientific Method*). Przez następnych osiem miesięcy byłem starszym asystentem (*Senior Research Assistant*) Profesora Poppera, a potem uczyłem w szkołach londyńskich. W lipcu 1956 r. zostałem młodszym wykładowcą (*Assistant Lecturer*) w Departamencie Filozofii Uniwersytetu Manchesterskiego. W 1958 r. otrzymałem promocję na wykładowcę (*Lecturer*), a w 1964 r. zostałem mianowany starszym wykładowcą (*Senior Lecturer*). W październiku 1966 r. otrzymałem Katedrę Filozofii w Uniwersytecie w Manchester. Od pierwszego października 1980 r. jestem na emeryturze. W 1993 r. zostałem wybrany na członka zwyczajnego Towarzystwa Naukowego Warszawskiego.